

ПРОТОКОЛ

№ 1335

гр. София, 06.10.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 23 СЪСТАВ в публично заседание на шести октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Андрей Ангелов

при участието на секретаря Даниела Д. Генчева и прокурора Гергана Павлова Кюркчийска (РП-Враца)
Сложи за разглеждане докладваното от Андрей Ангелов Частно наказателно дело № 20211100203721 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 12:00 часа се явиха:

ОСЪДЕНИЯТ АЛ. Д. се явява лично, доведен от затвора гр. София и с упълномощения си защитник адв. К.Д. с представено по делото пълномощно

ЗА НАЧАЛНИКА НА ЗАТВОРА гр. СОФИЯ се явява инспектор М., с днес представено пълномощно.

ИНСП. М.: Моля да приемете актуална справка към днешна дата за изтърпяното наказание „лишаване от свобода“, съответно остатъка, който му остава да изтърпи за лишения от свобода Д..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото, няма процесуални пречки за това.

ИНСП. М.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Д.: Да се даде ход на делото.

ОСЪДЕНИЯТ Д.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намери, че са налице предпоставките за разглеждане на делото и

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ОСЪДЕНИЯ, както следва:

АЛ. Д. - роден на ***** г. в Република Турция, българин, български

гражданин, с основно образование, разведен, жив. в гр. София, ж.к. „*****,
ЕГН *****.

**СЪДЪТ РАЗЯСНИ ПРАВАТА НА ОСЪДЕНИЯ В НАСТОЯЩОТО
ПРОИЗВОДСТВО.**

ОСЪДЕНИЙТ Д.: Разбрах правата си. Нямам искания за отводи към
състава на съда, прокурора и секретаря.

ПРОКУРОРЪТ: Да се допусне в качеството на писмено доказателство
така представената справка, тъй като същата е относима към предмета на
делото. Други доказателства няма да соча.

ИНСП. М.: Няма да соча други доказателства.

АДВ. Д.: Не възразяваме да бъде приобщена настоящата справка, още
повече че тя е относима към предмета на делото. Няма да сочим
доказателства.

СЪДЪТ намери, че така представената от инсп. М. справка е относима
към предмета на делото и

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА в качеството на писмено доказателство справка от МП
ГДИН Затвора гр. София.

Поради изчерпване на доказателствените искания

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДОКЛАДВА постъпилата от адв. Д. молба за условното предсрочно
освобождаване на осъдения АЛ. Д..

АДВ. Д.: Поддържам молбата изцяло.

СТРАНИТЕ (поотделно): Няма да сочим доказателства.

На основание чл. 283 от НПК

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ПРОЧИТА и **ПРИЕМА** писмените доказателства по делото, вкл. и днес
допуснатата справка.

Считайки делото за изяснено от фактическа страна

О П Р Е Д Е Л И :

ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ЗА ПРИКЛЮЧИЛО ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

ИНСП. М.: Изразявам отрицателното становище на затвора гр. София с оглед на това лишеният от свобода Д. да не бъде освободен предсрочно. Налице са данните за колебливо поведение, които са отразени в доклада, с оглед данните, че от началото на настоящата година той е бил наказван и независимо, че е било с основен характер за срок от 3 месеца и е изтекло по давност, наказанието за притежание на мобилен телефон е ясна индикация за колебливо поведение, неспазване на наложените му режимни ограничения, както и оценката на риска, в която са налични проблемни зони, отразяваща корекционния процес, който не е проведен до края считам, че не следва да бъде освобождаван.

ПРОКУРОРЪТ: Считам че така депозираната молба от осъденото лице А. Д. за условно предсрочно освобождаване е процесуално допустима, но не е основателна. Мотивите са ми следните:

От така приложените писмени доказателства се установява, че осъденото лице търпи наказание ЛОС в размер на 6 години и 8 месеца при „общ“ режим на изтърпяване, съгласно постановено решение по НЧД № 3166/20 г. по описа на СГС, с което е приета и приведена в изпълнение присъда на Албания за извършено престъпление по чл. 195, ал.1, т.4 от НК, съгласно НК на Република България.

От така изготвената и приобщена в днешно съдебно заседание справка за правното положение на Д. е видно, че същият е осъждан, както за престъпление по чл. 195 от НК, така и за престъпление по чл. 212 от НК, по чл. 343-б от НК, по чл. 244 от НК, по чл. 209 от НК, по чл. 321 НН и по чл. 249 от НК.

Съгласно постановеното Решение за изпълнение на присъдата лицето е постъпило в затвора гр. София на 14.08.2020 г. със зачитане на предварителен арест от 3 години, 10 месеца и 1 ден. Към днешна дата лицето фактически е изтърпяло наказание в размер на 5 години и 4 дни, със зачитане от работа на 2 месеца, 29 дни и оставащ срок за изтърпяване в размер на 1 години, 4 месеца и 27 дни. Видно от горното, макар и формално е налице първата изискуема от закона кумулативна предпоставка, а именно лицето фактически да е изтърпяла не по-малко от $\frac{1}{2}$ от така наложеното наказание.

От приобщения по делото доклад, се установява, че Д. е награждаван еднократно със заповед от 01.07.2021 г. и еднократно наказван със заповед от 13.01.2021 г., като така наложеното дисциплинарно наказание и поощрението са актуални. На 02.03.21 г. осъденото лице е преместено в ЗО Казичене, като режимът не е заменен с по-лек.

При оценка на правонарушението първоначално е констатиран среден риск от рецидив 44 точки, който към настоящия момент въпреки положената корекционна работа не е редуциран.

Липсата на трайна положителна промяна и недостатъчната ефективност на корекционната работа очевидно се дължат на недостатъчния период на пребиваване в пенитенциарно заведение, тъй като Д. е в български затвор едва от около 1 година, като по време на предварителния арест съответно не е провеждан корекционен процес с него. От така изложените данни в доклада е видно, че са налице дефицити и актуални проблемни зони, по които корекционната работа следва да продължи, а именно по отношение извършеното от него правонарушение, по отношение уменията му за мислене, тъй като очевидно лицето не осъзнава вината си в пълна степен. От така приобщения доклад също така е видно, че лицето е с трайно утвърдени криминални нагласи, като правонарушенията ескалират по сериозност.

От анализа на горесцитираните данни може да се направи обоснован извод, че към настоящия момент не е настъпила стабилна положителна промяна в поведението на осъденото лице, поради което изпълнението на остатъка от наказанието на този етап не се явява безпредметно.

При постановяване на определението си моля, съдът да кредитира и съобрази основно доклада на затворническата администрация, съгласно препоръка 2003/22 на Съвета на Европа, съгласно която при постановяване на решението си съдът следва да се базира основно на докладите и устните изявления на персонала, работещ в местата за ЛОС, който е запознат с лишения от свобода и с всички лични обстоятелства.

Предвид горното намирам, че не са събрани изискуемите се по чл. 439-а НПК доказателства за наличието на трайна положителна промяна, доколкото не са постигнати целите на генералната и специалната превенция, заложена в чл. 36, ал.1 от НК, поради което моля съда да остави молбата на осъденото лице без уважение, поради липсата на законовите предпоставки за това.

АДВ. Д.: Изслушах с изключително внимание становището на инспектора на затвора, както и на представителя на прокуратурата, нека не ми се сърдят колегите, но ще се опитам когато анализирам предпоставките, поради които считам че следва да бъде допуснато УПО на моя клиент да не използвам клишета и фрази, които по тези дела са станали нарицателни.

В тази връзка, от името на доверителя ми Д., чрез началника на СЦЗ съм депозирал молба с правно основание чл. 437, ал. 2 НПК и сме поискали приложението на института на условното предсрочно освобождаване, като настоящото производство е инициатирано от молителя Д..

Напълно поддържам молбата и желая да акцентирам и да насоча вниманието Ви към следното: Нещо, което е премълчано навсякъде по делото, но моят клиент е осъден от първоинстанционния съд в гр. Саранда, Република Албания, с присъда в сила от 25.06.2018 г., като му е наложено

наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 години и 8 месеца.

С Определение от СГС от 29.01. 2021 г. на основание чл. 457, ал.3 тази присъда е приета за изпълнение в нашата страна, като деянието е квалифицирано по българския НК, като такова по чл. 195, ал.1, т.4, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 18 ал.1 от НК, което е класически вариант на квалифицирана кражба, извършена в съучастие, като съизвършител в участие на изпълнителното деяния, деянието е останало недовършено във фазата на опита по независещи от дееца причини.

Преди това обаче и по инициатива на самия осъден е осъществен трансфер на осъдено лице от Република Албания в Република България. В рамките на производството пред СГС по екзекватурата, а и в досието на осъдения е приложена самата присъда, наречена неznam защо решение, постановена в Албания. Насочвам Вашето внимание, че в нея е описано фактическа деятелност на Д. по извършеното престъпление там, както и дадената му правна квалификация от албанската съдебна система, най общо казано.

Знам, че може да ме обвините в това, че в момента не говоря по същество но считам, че е изключително важно за казуса, но деянието за което е осъден Д. е квалифицирано, като опит за обир на банки и спестовни каси, за краткост, като няма да се спирам на точни текст от НК на Албания, което не е чак от такова значение. Установено е, че в деня на задържането му, което е и дата на инкриминираното деяние - 27.08.2017г. Д. и съучастникът му са направили опит да монтиран скиминг устройство на банкомат, когато са задържани.

Считам категорично, че тези фактически действия и установената фактическа и правна обстановка сочат на съвсем друго престъпление, което е различно от обира на банка. Срещу лицето е постъпено в Албания изключително некоректно, да не кажа несправедливо, тъй като е осъден за значително по-тежко наказуемо деяние от това, за което е извършил.

В нашата страна при адаптиране на присъдата също е призната квалификацията „опит за кражба“ при положение, че в НК на Република България има конкретен тест за престъплението, което е извършил Д. и то е за деяние по чл. 249, ал.3 от НК, което преследва този който в различни форми на изпълнително деяние, едно от които е „монтира техническо средство, за да придобие информация за съдържанието на платежен инструмент“. Това се наказва от 1 до 8 г., съгласно нашия закон и ако беше приел съда същата правна квалификация нямаше да окаже никакво влияние върху размера на наказанието. Учудвам се обаче, защо тази квалификация не е призната от нашия съд, при положение, че това не би оказало влияние? Проблемът тук е в Албания, тъй като там има такъв текст, но при него наказанието е по-малко от това, което е наложено - или той е съден за престъпление, което се наказва до 12 години ЛОС, а истинския текст за престъплението, което е извършил там е ЛОС от 6 месеца до 6 години. Според мен, срещу Д. е постъпено изключително некоректно. Присъдата в Албания е атакувано пред Върховния

съд на страната. Ще кажа нещо, което може би ще Ви учуди - говорейки за правната квалификация на всички юристи, прилагащи юристи, в т.ч. и представителите на държавното обвинение е ясно, че придобиването на информация не е кражба. Информацията не е чужда движима вещ, каквото е легалното определение за престъплението „кражба“ по чл. 194 от НК на нашата страна. Считам, че това е от изключително важно значение и следваше да бъде обсъдено.

Когато казах, че присъдата е атакувана пред Върховния съд на Албания, аз имам номер, но това няма значение. Най-парадоксалното е, че тя не е разгледана на трета инстанция по причина, че и към настоящия момент в държавата, в която Д. е извършил престъплението, в която е осъден няма Върховен съд. В смисъл, има Върховен съд, но не му е попълнен състава по политически съображения и т.н.. Моят клиент е поискал трансфер на осъдено лице, защото ако не го беше поискал този трансфер на осъдено лице или се възползва от ЕКПЧ и поиска преразглеждане на делото, с темповете, с които се правораздава в Албания не само му изтече присъдата, ще я надлежи значително, което не е в негов интерес.

По съществото на отправеното искане. С писмо до съда сте уведомени за становището на началника на СЦЗ в което застъпено, че на практика е налице първата предпоставка за УПО, а именно затворникът да е изтърпял повече от $\frac{1}{2}$ от наказанието, но не била налице втората, тъй като нямало данни за поправяне на лицето в рамките на пенитенциарното заведение, а представителят на държавното обвинение днес каза, че престоя му в затвора бил недостатъчен. Не били изпълнени докрай задачите, наложени в Плана на присъдата, които не са изпълнени докрай. Намирам това за неправилно и незаконосъобразно, а използваната терминология с тривиални и тавтологични фрази на думи, клишета, които драстично противоречат на установените факти.

По делото е приложен доклад за лишения от свобода, който е изготвен на 08.09.2021 г от инспектор С., в който на стр. 1 е отразено, че началото на изтърпяване на наказанието на Д. е 13 август 2020 г, което категорично не отговаря на обективната истина. Тогава той е трансфериран тук, като осъдено лице, все още не е минало производството по екзекватурата по признаването на чуждата присъда и тогава е настанен в затвора, но да твърдим, че той тогава е започнал да търпи наказанието си за мен е пълен абсурд.

На следващо място, началото на наказанието е започнало в 2017 г., конкретно на 28 август, когато той е задържан в Албания и година по-късно е постановена присъдата там.

На практика, затворническата администрация в нашата страна с отразеното в доклада „категорично не приема в темпорално отношение времето на търпяното наказание и поведението на осъдения по време на изтърпяване му в Република България“, което според мен е незаконосъобразно и житейски неправилно. В текста на чл. 70 НК се изисква ,

освен лицето да е изтърпяло наказание не по-малко от 1/2 и точния термин на законодателя е „да е дал доказателства за своето поправяне“. В този ред на мисли, по делото е наличен и т.нар. първоначален доклад, който е писан месец март 2021 г., изготвен от инспекторите Р. и Н., в който е отразено, че през м. март т.г при анализ оценката на риска на правонарушителя са констатирани средни стойности от риск от рецидив - 44 точки, за който спомена и представителя на прокуратурата. Рискът от вреди тогава е бил среден за лишения от свобода, среден за обществото, среден за персонала. Като цяло рискът от вреди се определя като среден. Половин година по-късно, т.е. след 6 месеца рискът от сериозни вреди е оценен по друг начин в актуалния доклад и това е в резултат от поведението на Д.. Среден за обществото, за лишеите от свобода нисък, за него самия нисък, за персонала от затвора – нисък. Сочи се, че са налични добро поведение, поправяне, не участва в конфликти и нерегламентирани дейности, сам и с други и че е трудово ангажиран. Твърди се, че единствена причина да не е редуциран размера на риска е основно прословутото неизпълнение на плана по присъдата. Този първоначален план, няма данни за друг по делото, е на стр. 6 от досието, което е приложено по делото, изготвен е на 28.03.21 г. или горедолу 6-7 месеца след като той е постъпил в затвора и в него са отразени две зони, върху които се работи, като умение за мислене и отношение към правонарушението, посочени са целите, задачите, мястото, времето и отговорника и срока от 1 година.

Отрицателното становище на началника на затвора, като страна в това производство и инспекторите, изготвили докладите си, започват с отношение към правонарушението, което не било критично, тъй като считал съдебния процес в Албания за несправедлив. Използвам дословни цитати. Тук искам да поясня, че Д. е критичен към извършеното престъпление, осъзнава какво е извършил, но счита, че процесът в Албания за несправедлив и това е истина, това е лично виждане и според мен е абсолютно прав и според мен е, че е осъден не за деянието, което е извършил, а за друго престъпление, което е по-тежко наказуемо и за което близо 6 години няма произнасяне на тяхната върховна касационна инстанция.

На практика, нашата съдебна администрация е игнорира изцяло поведението на осъдения в страната, издала присъдата, а там е значителната част на търпяното наказание. Поискан е на българския съд, СГС, 29 състав по ЧНД 3166/20г. са изискани по съответния ред от Албания всички доклади за осъдения, правени в тази страна и те са приложени по делото в досието му (от стр. 212 до стр. и обхващат периода на търпене на наказанието в чужбина, като са правени на всеки 6 месеца от октомври 2018 г. до 19 до ноември 20 г. В точката поведение и престой в затвора е отразено, че има положително поведение, анализирани са заплахи към обществото, сигурността, деяние на лишения, участие в бунт. Твърди се, че има изцяло положително становище, участвал е в програми, работил, трудово ангажирал, с поведението излъчвал надеждност и отговорност. Моля да отчетете тези неща и считам, че те не са без значение и са релевантни от гледна точка на правото.

Това неволно препраща към нашия доклад, където е отразено, че той не участва в мероприятия, организирани в територията на общезитието. Това е така, тъй като плана му е 08.03.21 г. изготвен е, като че ли той до сега не е търпял наказание, макар и в чужбина, но най-важното е, че този човек не пребивава в общезитието и не живее там, както се казва най-общо. По делото, в досието се намира заповед на н-к сектор Казичене, от която е видно, че от 7 април той работи, като „общ работник“ в О. Г.М. Д. с външно нощуване в сградата. От тогава той не е в Казичене, а местоработата му е в цялата територия в сградата на Г.М. Д. и прилежащия и терен не се провеждат такива мероприятия, в които той да може да участва.

Преди това, отново със заповед, намираща се в досието му е видно, че на 10.3. (един месец по-рано), т.е. два дни след изготвянето му на Плана за присъдата той е бил назначен на работа като общ работник във външен обект в Дирекция Миграция към МВР.

От документите по делото е видно, че е награждаван, съгласно актуален доклад на лишения от свобода – Гл.инсп. З. Д.. Тук прокурорът и инсп. М. акцентираха, че той бил наказван, но наказанието му е било заличено, поставено под услови е и поради тази причина в становище на гл. инсп. Д. от ЗО Казичене, което е приложено от затворническата администрация, намира се по делото, изведено на 9 септември т.г. , е отразено, че той е награждаван, не е наказван.

От справката по делото е видно, че остатъкът от наказанието на Д. е 1 година. 4 месеца и 27 дни, актуални към днес. На практика този човек е изтърпял повече от $\frac{3}{4}$ от наказанието, което завишава изискуемите $\frac{1}{2}$ от закона или $\frac{2}{3}$ за рецидивистите. Тази справка се надявам да е актуална.

С оглед правна прецизност ще отбележа, че по делото има друга справка, която е писана на 17 август 21 г. от инсп. Р., в която пише че остатъкът му бил от 7 месеца и 5 дни ,което категорично не отговаря на истината ,тъй като присъдата е 6 години и 8 месеца, а не 5 години и 8 месеца, както е направено тогавашното изчисление.

По изложените аргументи Ви моля да се съобразите с изтъкнатото от нас, като считам, че с цялостното си поведение осъденият Д. в рамките на повече от 5 години е дал доказателства за своето поправяне и Ви моля да допуснете неговото предсрочно освобождаване, като в срока оставащ до пълното изтърпяване на наказанието да приложите и пробационни мерки, по Ваша преценка, като обем и вид, и се ръководите от нормата на чл. 42-а, ал. 2, т. 1 и 4 от НК

ОСЪДЕНИЙТ Д.: Подкрепям казаното от защитата си.

СЪДЪТ ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНИЯ

ОСЪДЕНИЙТ Д.: Бях осъден в Албания, поисках по мое желание и чаках 1 година и 8 месеца да дойда тук, с надеждата, че България е по-

правова държава от Албания. Моята грешка е, че извърших престъпление там, не отричам. Аз не признавам члена, по който съм осъден. Признавам, че аз съм извършил кражба на информация, а не обир на банки. Извършил съм престъпление и съжалявам.

Постарал съм се през тези години в Албания и след като дойдох тук, като казвам, че съжалявам и искам да се поправа. Сбърках и грешката е моя. Не знам защо представителите на затвора игнорират характеристиката получена от Албания и поискана от СГП, председател на 29 състав беше така любезна, след като и обясних правовата система в Албания и тя провери всички неща, които съм казал, че няма Върховен съд в тази държава и други такива Изиска характеристика и въз основа на тази характеристика, защото както е видно по делото аз съм осъждан и преди това, ми даде „общ“ режим на изпълнение на наказанието и се съобрази с мнението на затворническата управа в Албания, които нито ги знам, нито ги познавам, които са си изградили някакво мнение за мен ,през времето когато съм бил там. Работих в Албания.

Тук има друга точка в тяхното становището, че не било работено с мен и че планът трябвало да се изпълнява – да, така е , защото аз от 7 април работя в ареста на Г.М. Д. спя там. Не ходя в Казичене, социалната работничка съм я виждал 2 пъти, а и тя не е изявила желание да ме извика и да води някаква беседва с мен.

Моля съда да уважи молбата ми и остатъка от наложеното ми наказание да бъде с пробационни мерки или без, както съда прецени.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ НА ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ.

След съвещание съдът намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството е по реда на Глава 35, раздел 1 от НПК и е образувано по молба на лишения от свобода АЛ. Д., подадена чрез негов упълномощен защитник за условното му предсрочно освобождаване от остатъка на наложеното му наказание „лишаване от свобода“.

Настоящият съдебен състав намери, че така депозираната молба не се явява основателна.

В тази насока съдът пред скоби следва да посочи, че предвид еднотипността на подобен вид дела е неминуемо използването на изрази, които защитата определя като клишетиранни, доколкото визираните в закона предпоставки са еднакви за всички желаещи условно предсрочно освобождаване, съответно е неминуемо и клишетиране на доводите, както на затворническата администрация, така и на прокуратурата, така и на съда, а също и на повечето защитници. В този смисъл се явява клише и обстоятелството, че институт на условното предсрочно освобождаване от остатъка на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ се явява

изключение от правилото (от принципа), че всеки деец следва да изтърпи изцяло наложеното му наказание и именно в изключителни случаи, когато освен формалното изтичане на половината или 2/3 от наложеното му наказание „лишаване от свобода“ деецът е дал убедителни доказателства за своето поправяне, които да сочат, че целите на наказанието са изпълнени чрез пребиваването му в пенитенциарното заведение е възможно същият да бъде условно предсрочно освободен. В случаят съдът намира, че това не е така.

Несъмнено, формалната предпоставка свързана с фактическото изтърпяване на периода от време на наложеното наказание „лишаване от свобода“ е налична, тъй като от днес представената справка от МП ГДИН затвора София се установява, че от наложеното му с Определение на СГС, НО, 29 състав по НЧД 3166/2020 г., влязло в сила на 16.02.2021 г. Определение от наказанието от 6 години и 8 месеца „лишаване от свобода“ при първоначален „строг“ режим към днешна дата е изтърпян периодът от 5 години 3 месеца и 3 дни, като фактически 5 години и 4 дни, от работа приспаданото времето от 2 месеца и 29 дни и съответно остатъкът е в размер на 1 година, 4 месеца и 27 дни.

От изложеното се налага извод, че Д. е изтърпял фактически повече от половината от наложеното му наказание, както и посочи прокурора, със значително приспадане на предварителното му задържане и търпяно наказание в Република Албания (с обща продължителност 3 години, 10 месеца и 11 дни). В тази насока следва да бъде посочена неотносимостта на доводите, развити от защитата, касателно развитото се производство в Република Албания, по отношение на неговата справедливост във връзка с настоящото такова.

Видно е, че българският съд е приел, като описание на престъплението, извършено на територията на Република Албания за съответстващо на престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 4, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 18 от НК на Република България, като във влязлото в сила определение е изложил мотиви защо приема тази квалификация на деянието и базирайки се на насочеността и описанието на престъплението, съдържащи се в албанския съдебен акт.

Определението на СГС, НО 29 състав по НЧД 3166/20 г. е влязло в сила и съгласно разпоредбата на чл. 461 от НПК, има последиците на влязла в сила присъда. Настоящият съдебен състав не е компетентен да ревизира влязлата в сила присъда. Същата подлежи единствено и само на изпълнение.

На следващо място, следва да бъде посочено, че извън формалното наличие на изтърпения период от време не се установява да е налична кумулативно предвидената в закона предпоставка, свързана с доказателства за поправяне на осъдения. Съдът констатира положителна насока в поправянето на личността на дееца, свързана с полагането на труд за част от периода на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ и съответното изпълнение на трудовите му задължения. Фактът обаче на трудова ангажираност сам по себе си не води до извод, че същият се е поправил. В

тази насока съдът съобразява и обстоятелството, че сблъсъците с правосъдието на осъдения фигурират от далечната 1994 г. и преди настоящото осъждане същият няколкократно е търпял наказание „лишаване от свобода“ по част от 13-те му предходни осъждания, което означава, че съдът следва да подходи с особено внимание при преценка за наличните доказателства за поправянето на осъдения и стандартът му при тази преценка да бъде завишен, доколкото предходните наложени му наказания лишаване от свобода очевидно не са изиграли поправително и превъзпитателно въздействие върху неговата личност.

На второ място, съдът отчита данните от представения по делото доклад за осъдения, в който е посочено, че е наличен среден риск от рецидив от 44 точки, който от момента на започване изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ на територията на Република България не е променен. Посочени са ясно изразени дефицити в зони, като отношение към правонарушението, начин на живот и обкръжение, умение за мислене, които съдът няма как да не възприеме като достоверни, дотолкова, доколкото същият не се явява орган, пряко ангажиран с изпълнението на наказанието лишаване от свобода и оценката на затворническата администрация обективно изхожда от органа, който е призван по закон и фактически е придобил непосредствени впечатления от личността и поведението на осъдения.

Обективни данни за положителна промяна на Д. се установяват и от заповедта от 01.07.2021 г., с която същият е награден. Действително е налично и заличаване на наложено му наказание, но съдът отчита и факта, че отново през 2021 г. - на 13.01.2021 г. Д. е имал и несъответно на режимните изисквания поведение, доколкото същият на територията на затвора е държал мобилен телефон „Хуауей“ и 1 брой адаптер, за което съответно е бил санкциониран с наказание, което понастоящем е заличено.

В този смисъл съдът споделя довода на инсп. М., че поведението на Д. е „колебливо“ и липсват убедителни доказателства, които да водят до еднозначен извод, че Д. се е поправил до степен, която да обезсмисля понататъшното продължаване на изпълнението на наказанието.

Настоящият съдебен състав формира изводите си относно липсата на доказателства за поправяне на Д., въз основа на данните, съдържащи се в неговото затворническо досие, съответно констатациите на българската пенитенциарна администрация. Какво е било поведението на Д. на територията на Република Албания, според мнението на настоящият съдебен състав е въпрос, който не се явява релевантен, доколкото меродавно при преценката са данните, които са актуални към момента на произнасянето на съдебния състав, т.е. най-близки във времето.

В този смисъл и съдът прие, че корекционната работа с Д. следва да продължи, като принципът за прогресивната система за изпълнение на наказанието следва да бъде реализиран в пълнота. Ето защо

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения АЛ. Д., с ЕГН ***** за условното му предсрочно освобождаване от остатъка на наложеното му наказание „лишаване от свобода“ по НЧД № 3166/2020 г. по описа на СГС, НО, 29 състав.

Определението подлежи на обжалване и протестиране пред САС в 7-мо дневен срок от днес по реда на Глава 22 от НПК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13,00 ч.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____